

[Aksel Larsen.]

skatterne kunne og burde lettes, jeg tror med 800 mill. kr. om året. Vi har siden da gennemlevet foråret 1961, da der med regeringens billige blev bevilget betydelige indtægtsforøgelse for mange forskellige erhverv og befolkningsgrupper kulminerende med ydelse af direkte og indirekte tilskud til landbrugerne på tilsammen over 1 milliard kr. i løbet af 2 år, uden at det på nogen måde blev antydnet, at dette havde samfundet ikke råd til, eller at landet som følge heraf ville komme til at stande i våde. Vi har desuden til hudløshed hørt fra venstre og de konservative, at man kunne ikke have tillid til den siddende regering, man burde ikke betro den penge, og den burde i øvrigt afskaffes snarest muligt. Siden da har vi fået en gang grundige skatteforhøjelser i fjor efterår foruden en rigoristisk forhøjelse af renteniveauet gennemført ved beslutningen af regering og nationalbank om diskontoforhøjelse.

Nu præsenteres vi for en ny omgang skatteforhøjelser med den begrundelse, at landet økonomisk befinder sig på katastrofens rand, og regeringen har nu med den borgerlige opposition sluttet et forlig, som foruden skatter og huslejeforhøjelser indebærer, at regeringen halvgarderes og får et tilsagn fra den samme opposition om, at nu skal den have mulighed for at udskyde et nyt folketingsvalg et par år og således i den tid, 2-årsplanen skal virke, have lov til at sidde uanstastet. Man kan ikke fortænke vælgerne i at spørge: hvad er i grunden meningen?

Hvad den økonomiske situation angår, er der naturligvis vanskeligheder, men de er i ikke ringe grad skabt af regeringen og dens makkere i dette forlig. Det værste er, at inflationen ikke mere er mild, men er begyndt at slå over i galop, at kronens købekraft stedsse forringes, og at der trods den stærkt stigende produktion unægtelig er en noget for stor købekraft. Dette giver sig også udtryk i, at valutareserven er svindende; men det er dog alt for stærkt at tale om katastrofe, og de, der gør det, må vel have den hensigt med deres tale, at befolkningen skal blive grebet af en sådan grad af panik, at den muligvis vil affinde sig med skatteforhøjelser og nedskæringsforanstaltninger i troen på, at der er indtruffet naturbegivenheder, så at det ikke kan være anderledes.

Socialistisk folkeparti anser bevarelse af

kronens købekraft og bekæmpelse af inflationen for den altoverskyggende økonomiske opgave, og vi anser afskaffelse af bolig mangelen samt billiggørelse af lejlighederne for den sociale hovedopgave for det danske samfund. Det vil være muligt, og det er nødvendigt, at koordinere løsningen af disse to opgaver. Dette ville være en positiv politik i modsætning til det negative, de 4 partier er enedes om, og som udgøres af forøgede skattebyrder for befolkningen, med skattelettelse af forskellig art til skatteydere med store indkomster samt begrænsning af byggeriet, angreb på beskæftigelsesgraden, huslejeforhøjelser og forøgede militærudgifter.

Vi afviser ikke tanken om, at der må skaffes staten større indtægter — tværtimod. Det er nødvendigt, at staten har midler til at sørge for kollektive goder til befolkningen: skoler, sygehuse, sociale foranstaltninger, boligbyggeri, vejbygning o. s. v. o. s. v. samt til at hjælpe med investeringer i produktionen og til at gribe lidt regulerende ind i penge- og kreditforholdene. Vi godkender imidlertid ikke hvilke som helst skatteforslag, og vi foreslår desuden, at statens finansielle situation bedres ved besparelser, hvor opmærksomheden i særlig grad må være henvendt på nødvendigheden af at skære de uproduktive udgifter til militærvæsenet ned. Disse anvendes helt igennem til overflødig forbrug og oven i købet til stærkt valutakrævende forbrug; vi behøver bare at tænke på de 10 000 maskingeværer, man vil købe i Tyskland, og de panservogne, man vil købe i USA. Lad os erkende, at det vil være godt, om forbruget kan begrænses, men lad staten gå i spidsen. Bedst og rigtigst synes jeg det ville være, om man totalt afskaffede militæret ved dansk afrustning, men hvis den tanke forekommer finansministeren og de ærede medlemmer hr. Per Hækkerup, hr. Peter Nielsen og hr. Helge Larsen alt for socialistisk, kunne man da i det mindste lade være at forøge militærbudgettet i disse for vort lands økonomi så vanskelige tider.

I overensstemmelse med disse synspunkter har vi under de 3 måneders forhandlinger om omsætnings skatten og de dermed forbundne problemer fremsat vore forslag og skitseret en plan, som uden omsætnings skat ville skaffe staten den nød-